

38 Яко ли нѣкой не познава, нека не познава.

39 Заради това, братіе, мой, прилѣжавайте съ ревностъ да пророчествувате, но не възбранявайте и да говоратъ съ (незнаенъ) азъци.

40 Я сичко то това да бы ва благоприятно и чинно

ГЛАВА ВІ.

И воспомѣнкамъ ви, братіе евангеліе то което ви благовѣстихъ, което и приахте, и въ което стоите (до сега):

2 Чрезъ което се и спасаivate, ако (го) държите споретъ подчѣненіе то, съ което ви го благовѣстихъ: ѡсвѣтъ ако не стѣ на празданъ повѣровали.

3 Защото ви предадохъ най на предъ онова, цото и (самъ) приахъ, (сирѣчь), зацѡ Хрѣтосъ оумрѣ заради наши те грѣхове, споретъ писаніа та:

4 И зацѡ въдѣ погребѣнъ, и зацѡ воскреснъ въ третіатъ денъ, споретъ писаніа та:

5 И зацѡ се глви на Кифа, а послѣ на дванадесеть те (апостоли):

6 Послѣ по това се глви на подмнозина ѡ петстѡтини братіа изведнашъ, ѡ които по много цо са живи (и) до сега, а нѣкой оумрѣха.

7 Послѣ се глви на Іакѡва, а по него на сички те апостоли.

8 Я най послѣ ѡ сичките, глви се и мене, като на нѣкое мѣтна цѡ дѣте.

9 Зацѡто азъ самъ най малокъ ѡ апостоли те: който не самъ достѡинъ да се наречемъ апостола, зацѡто гонихъ цѣрква та Бжѣга.

10 Но съ Бжѣга та благодать е съ мѣна, цото самъ, и негова та благодать, коцто ми е дадъ, не въдѣ праздна, но азъ ѡ сички те ницъ по много се потрѣдихъ: обаче не азъ, но Бжѣга та благодать, коцто е съ мене.

11 Прѡчее или азъ, или оный, нѣ така проповѣдѡваме, и въе така вѣровахте.

12 И Яко нѣ проповѣдѡваме зацѡ Хрѣтосъ е воскреснъ ѡ мѣртви те, какъ въ говоратъ нѣкой по междѡвасъ, зацѡ нѣма воскресѣніе на мѣртви те;

13 И ако да нѣма воскресѣніе на мѣртви те, цѡ ни Хрѣтосъ не е воскреснъ.

14 Яко ли Хрѣтосъ не е воскреснъ, праздно е наше цѡ проповѣданіе, праздна и вѣра та ваша.

15 Я нѣ бы се нашлѣ лже свидѣтели предъ Бгѡа, по нѣже свидѣтелствовъхъ на Бгѡа, зацѡ е воскреснъ